

1. Obiekt	2. Czas powstania	3. Miejscowość
WODOCIĄGOWA WIEŻA CIŚNIEN - KOMUNALNA	1899/1900	LESZNO

11. Elewacja południowa wieży, neg. nr 1/4/5, orientacja

4. Adres
ul. Poniatowskiego 1 64 - 100 Leszno
nr hipoteczny
5. Przynależność administracyjna
województwo wielkopolskie powiat leszczyński gmina Leszno
6. Poprzednie nazwy miejscowości
Leszno, Leszczynko, Lissa.
7. Przynależność administracyjna przed 1 I 1999
województwo leszczyńskie
8. Właściciel i jego adres
Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. ul. Lipowa 76 64 - 100 Leszno
9. Użytkownik i jego adres
Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. ul. Lipowa 76 64 - 100 Leszno
10. Rejestr zabytków
Nr 751/144/17 data 15.06.2009

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu

Wodociągowa wieża ciśnień jest wertykalnym obiektem inżynieryjnym i architektonicznym, mieszczącym w głowicy zbiornik wody. Pierwotnie wieże spełniały funkcje centralnego dystrybutora wody i regulatora ciśnienia w sieci wodociągowej. Uzdatniona woda pompowana była do zbiornika, skąd grawitacyjnie spływała do sieci miejskiej i do poszczególnych odbiorców. W późniejszym okresie (II poł. XX w.) zbiorniki wieżowe wyłączano z eksploatacji, w związku z przejściem na system bezpośredniego tłoczenia wody do sieci miejskiej.

Z końcem XIX stulecia magistrat Leszna zlecił berlińskiemu inż. M. Hempelowi opracowanie projektu centralnego zakładu wodociągowego. W drugiej połowie 1898 roku Hempel przedstawił miastu swoje rozwiązanie technologiczne. W jego koncepcji wieża wodna miała powstać w bezpośrednim sąsiedztwie ujęcia wody i stacji pomp w Zaborowie. Wieżę ciśnień planowano wznieść na północ od budynku stacji pomp, w niewielkiej odległości od torów kolejowych linii Wrocław - Poznań. **Budynek wieżowy wg. Hempla** posiadał zupełnie inną bryłę i konstrukcję w stosunku do obecnej realizacji. Zakładano jego wysokość ok. 30 m i pojemność zbiornika wodnego 400 m³. Trzon miał być murowany z cegły na rzucie 8-boku foremnego o rozpiętości pomiędzy ścianami wewnętrznymi 7640 mm, natomiast głowicę opartą również na planie 8-boku foremnego zamierzano wykonać w konstrukcji metalowej. Rozpiętość wewnętrzna głowicy wynosiła 10220 mm. Ściany osłonowe z blachy stalowej, wsparto na szeregu konsol biegnących po obrzeżu korony trzonu. Całość przykryto drewnianym dachem z dużym spadem i latarnią w centrum. Wieżba dachowa stalowa, nitowana. Wewnątrz głowicy znajdował się stalowy, nitowany, wypukły zbiornik sferyczny typu Intze. Miał on średnicę 8 m i wysokość 5,72 m. Wokół niego poprowadzono aż 3 drewniane pomosty robocze.

Cały ten plan nie został jednak zrealizowany, zarówno pod względem formy, materiału jak i lokalizacji budynku wieżowego.

Dokończenie tekstu w załączniku nr 1.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Sytuacja. Obiekt oddalony ok. 2,7 km od stacji pomp w Zaborowie w kierunku północnym. Wieża wzniesiona w płn. części miasta, w najwyższym punkcie (95 m n.p.m.) przy ul. Poniatowskiego 1, ówczesnej Buchwalder Strasse. Budowla oddalona ok. 0,5 km na płn. od rynku miejskiego, w odległości ok. 0,6 km na zach. od budynku wieżowego biegną tory linii kolejowej Wrocław - Poznań. Na płd. wsch. w odległości kilku metrów budynek nowej stacji pomp. Na wschód od wieży rozciągają się zabudowania Szkoły Podstawowej nr 2, na zachód Szkoły Ekonomicznej. Do budowli wieżowej prowadzi ganek z płyt betonowych. Po jego bokach trawniki. Budowla otoczona betonowym płotem o wys. ok. 2 m.

Na budowlę składają się: ceglany cokół, trzon wieży, stalowy, nitowany zbiornik wody i osłona zbiornika przykryta dachem (głowica wieży).

Materiał, konstrukcja, technika. Wieżę posadowiono na pierścieniowej, żelbetowej ławie fundamentowej.

Ściany. Cokół wieży wykonano z cegły ceramicznej na zaprawie cementowo-wapiennej, licowany, spoinowany od wewnątrz i na zewnątrz. Na wysokości ok. 4 m powyżej terenu cokół zwieńczony kamiennymi blokami z ciosanego granitu o trapezoidalnym przekroju poprzecznym. Dalej trzon, wyniesiony z cegły ceramicznej, licowany, na zaprawie cementowo-wapiennej, spoinowanej z zewnątrz i od wewnątrz. Na wysokości ok. 20 m powyżej terenu trzon przechodzi w głowicę. U jej podstawy fryz wykonany z symetrycznie rozmieszczonych, kamiennych bloków ciosanego granitu i cegły licówki. Ściana osłonowa zbiornika o grubości ok. 40 cm, wykonana z cegły ceramicznej, licowana, na zaprawie cementowo-wapiennej, na zewnątrz i wewnątrz spoinowana. W koronie głowicy konstrukcja szkieletowa (mur pruski). Obramienia drzwi, okien, i parapety wykonane z cegły licówki. Drzwi drewniane, stolarka okienna metalowa, dach w konstrukcji drewnianej, schody i balustrady metalowe, galeria metalowa, zbiornik wodny metalowy.

Sklepienia i stropy. Na wysokości ok. 18 m poprowadzono metalowy pomost podzbiornikowy (galerię) o szerokości ok. 1,5 m, łączący się ze schodami. Galeria kryta blachą stalową, karbowaną, związana z murami trzonu za pomocą 2 stalowych dwuteowników. Wokół zbiornika na dwu poziomach zrealizowano pomosty robocze (niżej ceramiczny, wyżej drewniany) o szerokości ok. 70 cm. Pomost drewniany wsparty na stalowych, nitowanych konsolach, rozmieszczonych symetrycznie na wewnętrznej ścianie głowicy.

Wieżba dachowa. Drewniana, w konstrukcji krokwiowo-płatwiowej, z promieniście rozmieszczonymi krokwiami. Została oparta bezpośrednio na murach głowicy wieży.

Pokrycie dachu. Wieżba dachowa odeskowana. Na deskowaniu położono papę bitumiczną na lepiku. W centrum dachu komin-wywietrznik, wykonany z blachy stalowej, wokół niego metalowa balustrada, poprowadzona od wyjścia na dach.

Posadzki i podłogi. Posadzka przyziemia ceglana, na zaprawie cementowo-wapiennej, kanały technologiczne przykryte stalową blachą (karbowaną). Podłoga galerii podzbiornikowej - stalowa (blacha karbowana), obejście zbiornika wodnego - posadzka ceramiczna, wyższy pomost obsługowy drewniany.

Schody. Z przyziemia do pomostu podzbiornikowego prowadzą metalowe schody jednobiegowe, kręcone. Stopnie z karbowanej blachy, podstopnie z blachy. Balustrady ozdobne, odlewane z żeliwa tralki, poręcz metalowa. Po obu stronach pomostu podzbiornikowego identyczne balustrady jak na schodach. Przejście z pomostu podzbiornikowego na pomost obsługowy zbiornika za pomocą krótkich, stalowych schodów jednobiegowych prostych (stopnie z blachy karbowanej, belki policzkowe metalowe, brak podstopni). Dalej przez metalowe klamry wjazdowe zamocowane na ścianie wewnętrznej przejścia trzonu w głowicę. Komunikacja na drewniany pomost obsługowy z niższego obejścia rozwiązana przez stalowe klamry poprowadzone po wewnętrznej ścianie głowicy.

Dokończenie tekstu w załączniku nr 1.

<p>14. Kubatura</p> <p>Wieża: 4935 m³</p> <p>Pojemność zbiornika: 400 m³</p> <p>Budynek stacji pomp: 287 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>Wieża: 78,50 m²</p> <p>Pow. zabudowy: 141 m²</p> <p>Stacja pomp: 51,70 m²</p> <p>Pow. zabudowy: 71,50 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>Wodociągowa wieża wodna – komunalna.</p> <p>Centralny dystrybutor wody.</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>Wodociągowa wieża wodna – mieści stację filtrów pospiesznych (4), zbiornik wieżowy wyłączony z eksploatacji.</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Podczas eksploatacji wieży ciśnień dokonywano prac remontowych na bieżąco – nowe pokrycie dachu papą, malowanie i zabezpieczenie antykorozyjne zbiornika oraz innych elementów metalowych. Uzupełniono oszklenie w stolarni okiennej. Zamontowano drugą parę drzwi wejściowych (lata 90-te XX w.). W związku z instalowaniem zbiorników filtrów pospiesznych (lata 60-te XX w.) wyburzono zachodni fragment portalu w celu uzyskania niezbędnej przestrzeni. Po montażu filtrów wyrwę uzupełniono, jednak bez nadmiernej dbałości o jakość i kolor cegieł.</p> <p>Ostatnie malowanie antykorozyjne kręconych schodów, pomostu podzbiornikowego i zbiornika wodnego przeprowadzono w 1976 r. W 1980 r. w związku z ciągłym wzrostem zapotrzebowania miasta na wodę, na przewodzie doprowadzającym wodę do zbiornika wieżowego zamontowano zasuwę odcinającą. Tym samym zakończono, po 80 latach, eksploatację wieży zgodną z jej oryginalnym programem użytkowym.</p> <p>Obecnie w wieży funkcjonują 4 filtry pospieszne, wykorzystywane przez stację pomp koło wieży, w końcu lat 90-tych XX w. zakończono eksploatację studni artezyjskiej z 1940 r., zastępując ją nową.</p>		<p>19. Stan zachowania</p> <p>Budowla w bardzo dobrym stanie technicznym.</p> <p>Fundamenty w stanie bardzo dobrym, ściany zewnętrzne wykazują jedynie niewielkie zniszczenia w cegle, ściany wewnętrzne w stanie bardzo dobrym, pionowe ciągi komunikacyjne w stanie dobrym, obniżona wytrzymałość techniczna metalowego pomostu podzbiornikowego. Stolarka okienna i drzwiowa w stanie dobrym lub bardzo dobrym. Konstrukcja dachowa i pokrycie w stanie dobrym. Posadzka w znaczny sposób uszkodzona przez wprowadzenie kanałów dla celów technologicznych.</p> <p>Wyposażenie i instalacje w stanie bardzo dobrym.</p>	
<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Obiekt nie wymaga remontów, ewentualne pokrycie powłokami malarskimi stolarki okiennej.</p> <p>Wieża wodna stanowi doskonały dowód wysokiego poziomu technicznego i myśli inżynierskiej ówczesnej epoki. Jest zarazem świadectwem wartości estetycznych, rozwiązań technicznych reprezentowanych przez ludzi przełomu XIX/XX w.</p> <p>Budynek wieżowy przedstawia walory historyczno – techniczne, jest organicznym elementem założenia wodociągowego Leszna. Ze wszystkich obiektów wodociągowych miasta, wieża zachowała najbliższą oryginałowi sylwetkę i dlatego powinna zostać objęta ochroną prawną przez wpis do rejestru zabytków.</p> <p>Wszystkie prace remontowe i modernizacyjne uzgadniać z Delegaturą WO SOZ w Lesznie. Należy utrzymać plan, bryłę i elewacje.</p>			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Max Hempel, Entwurf eines centralen Hochdruckwasserwerks für die Stadt Lissa i/Posen, 1898 r. w zbiorach archiwum MPW i K. w Lesznie.

22. Bibliografia

- B. Świdorski, Ilustrowany opis Leszna i Ziemi Leszczyńskiej, Leszno 1928 r.
- M. Urbaniak, P. Szczygieł, Leszczyńskie wodociągi – świadectwo kultury technicznej i kunsztu inżynierskiego ludzi epoki pary i elektryczności, „Nowa Elita”, 2001, nr 15 i 16, s. 16-17 i 14-15.
- Journal für Gasbeleuchtung und Wasserversorgung, 1898, nr 51, s. 840.
- Z. Gryczka, 100-lecie wodociągu leszczyńskiego 1899-1999, Leszno 1999 r.

23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Zdjęcia fotograficzne wystawione w stałej ekspozycji w Izbie Pamięci w starej oczyszczalni ścieków – zbiory MPW i K. w Lesznie.

24. Uwagi różne

Patrz: karta zespołu: Wodociągi komunalne – Leszno.

25. Opracował

tekst ..... Miron Urbaniak.....2002 r.....
plany, rysunki ..... Miron Urbaniak.....2002 r.....
zdjęcia fotogr. .... Miron Urbaniak.....2002 r.....
miejsce przechowywania negatywów .....WO SOZ Delegatura w Lesznie.....

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO I

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Nr 1 – dokończenie tekstu rubryki nr 12 i 13, nr 2 – plan sytuacyjny, skan mapy z 1912 r., r dokumentacja rysunkowa, nr 4 – dokumentacja fotograficzna – plany projektowe Maxa Hempla z 1899 r.
Nr 5/8 – dokumentacja fotograficzna – stan obecny.

1. Miejscowość

LESZNO

2. Obiekt **WODOCIĄGI MIEJSKIE**
WODOCIĄGOWA WIEŻA
WODNA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokończenie tekstu rubryki nr 12.**Dokończenie tekstu rubryki nr 12.**

Nie wiemy jakie były dokładne przyczyny odrzucenia przez miasto koncepcji inż. Hempla. Przyczyn mogło być kilka. Wieża ciśnień jako reprezentacyjna budowla o wyraźnym charakterze wertykalnym nie mogła być wykorzystana jako miły i ciekawy akcent krajobrazu kulturowego miasta na jego dalekich obrzeżach. To jeden z argumentów przemawiających za usytuowaniem jej w centrum miasta, gdzie stanowiła wyraźny symbol zamożności miasta (wodociągi) i była jednocześnie imponującą dominantą północnej dzielnicy miasta. Kolejnym powodem zmiany lokalizacji wodociągowej wieży ciśnień mogła być obawa związana z utrzymaniem właściwego ciśnienia wody w sieci. Prawdopodobnie tak odległe usytuowanie (ok. 2 km) od centrum miasta miałyby niebagatelny wpływ na zaopatrzenie w wodę mieszkańców północnej części Leszna, szczególnie tych, zamieszkujących wyższe kondygnacje. Lokalizacja wieży wodnej na ul. Poniatowskiego (w centrum miasta, w najwyższym punkcie - 95 m n.p.m.) umożliwiała w miarę równomierne utrzymanie ciśnienia wody w sieci wodociągowej. Wydaje się, że to dwa, najważniejsze powody, które mogły przesądzić o obecnym usytuowaniu budynku wieżowego w Lesznie.

Wieżę ciśnień wzniesiono na przełomie lat 1899/1900, bardzo prawdopodobne, że wg. projektu drezdeńskiego inżyniera F. Salbacha, który był odpowiedzialny za opracowanie systemu odzławiania wody głębinowej w Zaborowie. Trzon oparto na planie koła o średnicy wewnętrznej 10 m. Jako budulca użyto cegły licówki. Wewnątrz trzonu poprowadzono wysokie kręcone schody, połączone z umieszczonym poniżej zbiornika stalowym pomostem. Pomost został wsparty na 2 dwuteownikach odlanych w Hucie Dobrej Nadziei (Gutehoffnungshütte) w Oberhausen. Jest to fakt zasługujący na szczególną uwagę, ponieważ owa huta znajduje się aż w Nadrenii. W głowicy wykonanej w cegle osadzono na koronie trzonu stalowy, nitowany, wypukły zbiornik sferyczny typu Intze o pojemności 400 kubików wody. Całość przykryto drewnianym dachem z papą bitumiczną. Wieża ma ok. 28 m wysokości.

Zbiornik wodny został wyposażony w nowoczesną **instalację sygnalizacyjną**, rejestrującą i przekazującą wysokość poziomu wody w zbiorniku do stacji pomp w Zaborowie. Tam w maszynowni zainstalowano specjalny odbiornik pokazujący ciągle zmiany zwierciadła wody w wieży. Połączenie sygnalizacji pomiędzy wieżą a stacją pomp rozwiązano za pomocą kabla telefonicznego. Taki system był szczególnie konieczny ze względu na oddalenie wieży od stacji wodociągowej w Zaborowie. Spełniał kluczową rolę dla funkcjonowania wodociągów - uniemożliwiał przelanie się wody w zbiorniku wieżowym, co groziło katastrofą.

W 1940 roku, podczas okupacji Niemcy dokonali odwiertu **studni artezyjskiej** w odległości kilku metrów od wieży. Jej woda miała stanowić awaryjne ujęcie. W przyziemiu trzonu zamontowano agregat pompowy, który w razie potrzeby można było uruchomić i wykorzystać do tłoczenia wody artezyjskiej do zbiornika wieżowego. Wydajność studni jeszcze w latach 80-tych XX wieku wynosiła 95 m³/h. Po roku 1960 wybudowano na terenie przyległym do wieży niewielką stację pomp, gdzie zamontowano pompę wirnikową z napędem elektrycznym i spalinowym. Równocześnie w przyziemiu wieży ustawiono 4 ciśnieniowe filtry pospieszne o powierzchni 4,5 m² i wydajności 20 m³/h każdy. Układ ten traktowano jako rezerwowowy, a jego wydajność wynosiła ok. 100 kubików wody na godzinę. W latach 70-tych XX w. zbiornik wieżowy został odmalowany i zabezpieczony antykorozyjnie. Wymalowano także schody i stolarkę okienną. W roku 1980 w związku z ciągłym wzrostem zapotrzebowania miasta w wodę, na przewodzie doprowadzającym wodę do zbiornika wieżowego zamontowano zasuwy odcinające. Tym samym zakończono po 80 latach eksploatację wieży zgodną z jej oryginalnym programem użytkowym. Obecnie w wieży znajdują się 4 filtry pospieszne, wykorzystywane przez pompownię koło wieży, w końcu lat 90-tych XX wieku zakończono eksploatację studni artezyjskiej z 1940 roku, zastępując ją nową.

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

Otwory. Wszystkie otwory przesklepione odcinkowo bez naczółków. Drzwi (1900 r.) drewniane, dwuskrzydłowe, z ozdobną snycerką (bogaty detal), zwieńczone nadświetłem, otwierane do wewnątrz. Klamki i okucia ozdobne. Druga para drzwi (nowe) drewniana, płycinowe, dwuskrzydłowe z nadświetłem, otwierane na zewnątrz. Stolarka okienna trzonu i głowicy metalowa, typu przemysłowego (w trzonie duże kwatery, w głowicy małe z osiatkowaniem od wewnątrz). Okna w głowicy jednoskrzydłowe, otwierane do wewnątrz.

Rzut i przekrój. Trzon oparty w poziomie na planie koła, na wysokości posadzki o średnicy zewn. 13,8 m, w koronie 11,8 m. Głowica cylindryczna (ze zbiornikiem wody o średnicy ok. 10,5 m) o średnicy zewn. ok. 13 m. W przyziemiu 4 cylindryczne zbiorniki filtrów pospiesznych, rozmieszczone na planie kwadratu (w narożnikach). W płn. części przyziemia zrealizowano komunikację pionową (schody). Wieża wysoka na 28,5 m. Z przyziemia na pomost podzbiornikowy wiodą kręcone schody o wys. ok. 18 m. Wysokość posadowienia dna zbiornika ponad terenem ok. 21 m. Do dna zbiornika trzon jednoprzestrzenny o śr. wewn. 10 m. Na koronie trzonu oparto zbiornik wodny o wys. ściany 4,2 m.

Bryła. Obiekt o wyraźnym charakterze wertykalnym, w którym dominuje wysoki i masywny trzon, zwieńczony spłaszczoną głowicą o małym nadwieszeniu. Budowla oparta na przysadzistym cokole o wys. ok. 4 m. Powyżej trzon w postaci ściętego stożka z cylindryczną głowicą o słabym nadwieszeniu nad trzonem, pozornie redukowanym gzymsem arkadkowym. Wysokość trzonu (z cokołem) wynosi ok. 20,5 m, powyżej głowica o wysokości ok. 5 m. Wieża dwukondygnacyjna, nie podpiwniczona. Całość nakryta stożkowym, jednopołaciowym dachem z wydatnym okapem, z wywietrznikiem w centrum. Nachylenie połaci dachowej przekracza 30° .

Elewacje. Symetryczne, osiowe w spoinowanej czerwonej cegle licówce (wętek ceglany główkowy). W budowlu wyróżniono 3 części składowe: cokół - podstawę, trzon i głowicę. Na wysokości ok. 4 m (podstawa) odstawka z szerokim pasem ceglanego gzymasu uskokowego. Otwór drzwiowy (wysoki) przesklepiony odcinkowo. W partii trzonu 4 (symetrycznie rozmieszczone) wysokie i wąskie okna zwieńczone łukiem odcinkowym, w głowicy okna niskie, zamknięte odcinkowo. Partia głowicy zaakcentowana fryzem arkadkowym. Twórca budowli operuje jedynie formą gzymsu i kolorystyką cegły w opaskach otworów okiennych (jaśniejsza i ciemniejsza cegła na przemian). Układ otworów okiennych akcentuje wertykalne i horyzontalne linie podziałów. Wejście od południa, w bryle.

Wnętrze. W przyziemiu ustawiono 4 cylindryczne, wykonane ze stali zbiorniki ciśnieniowych filtrów pospiesznych, wraz z instalacją technologiczną. W głowicy umieszczono zbiornik wody, stalowy, nitowany na zakładkę o dnie wypukłym, został oparty na stalowych łapach rozmieszczonych w równomiernych odległościach na koronie trzonu. Połączenie łap ze zbiornikiem w konstrukcji nitowanej.

Wyposażenie. 4 filtry pospieszne o powierzchni $4,5 \text{ m}^2$ każdy i wydajności ok. $20 \text{ m}^3/\text{h}$ - stanowią układ rezerwowy. W głowicy metalowy zbiornik wodny o pojemności 400 m^3 - obecnie wyłączony z eksploatacji.

Instalacje. Technologiczna, wodociągowa, kanalizacyjna, elektryczna, ogrzewcza, odgromowa.

1. Miejscowość

LESZNO

2. Obiekt **WODOCIĄGI MIEJSKIE**
WODOCIĄGOWA WIEŻA
WODNA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

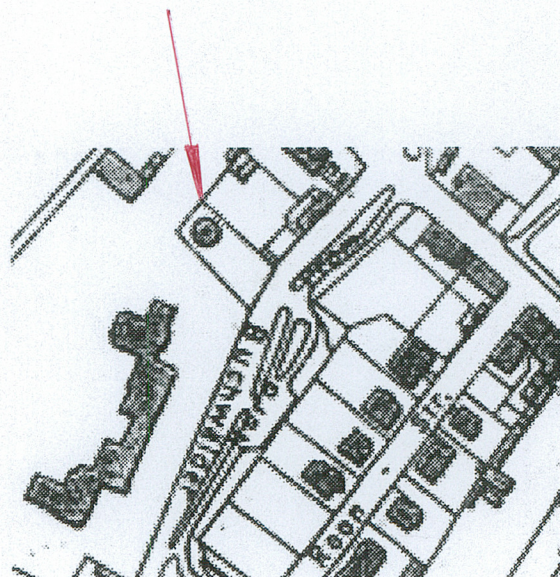
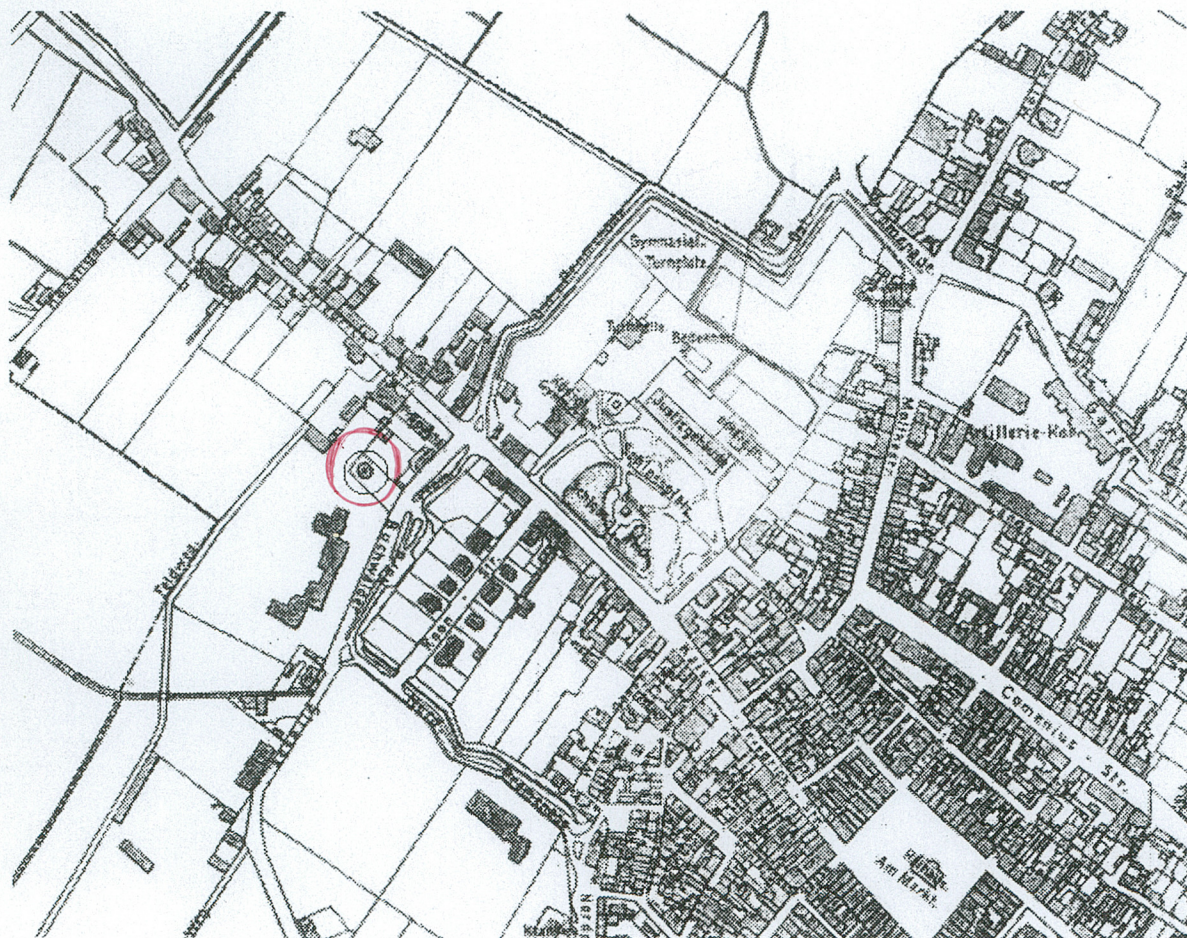
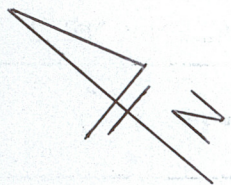
Dokumentacja rysunkowa - plan sytuacyjny, skan fragmentu mapy z 1912 r.
Północna część miasta z wodociągową wieżą ciśnień. Verte.

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 m

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

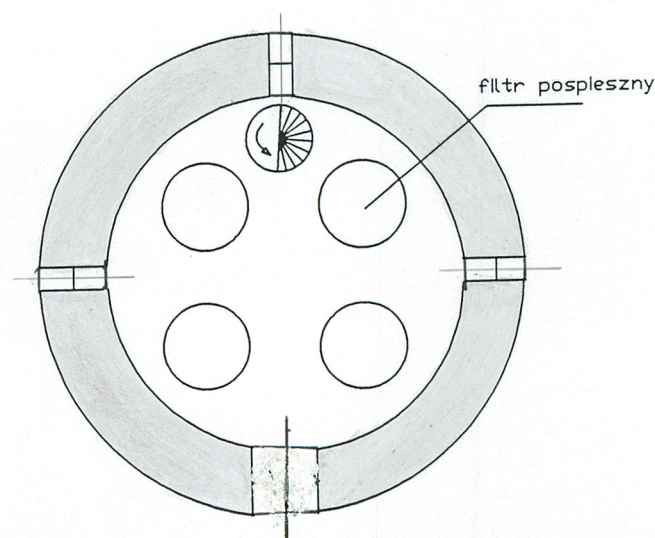
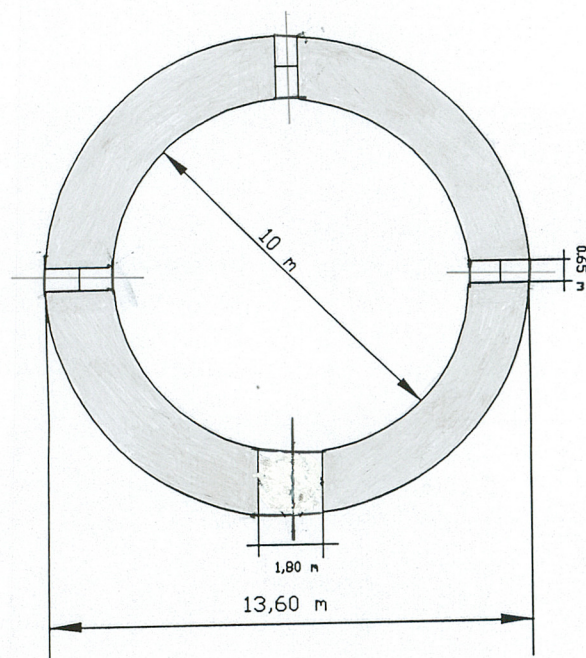
Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

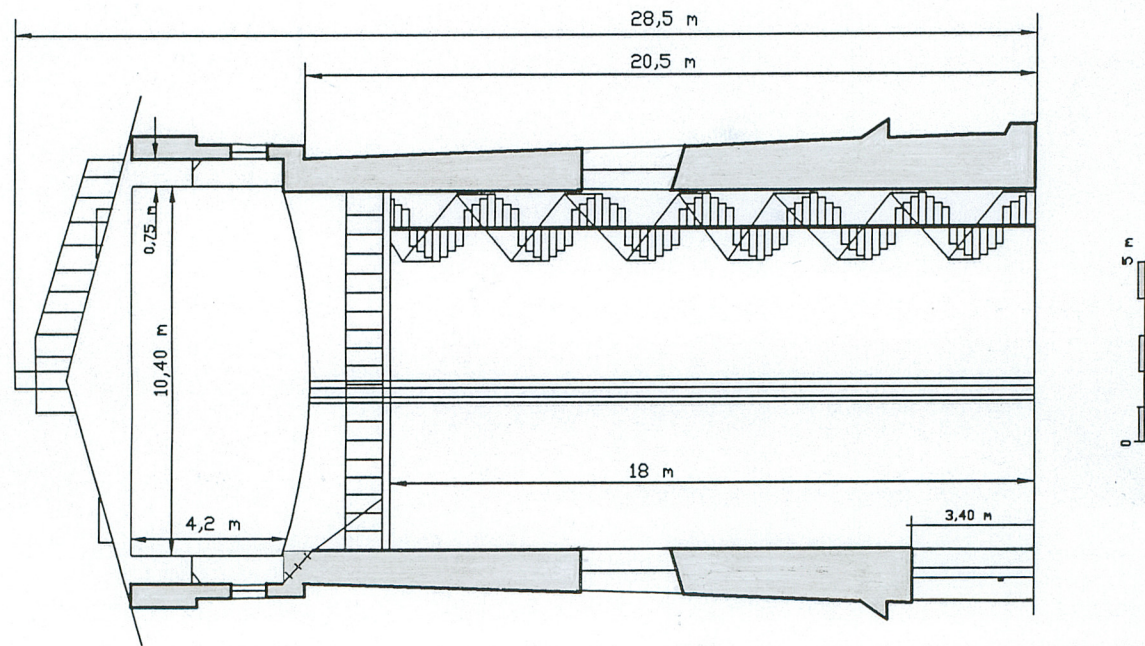
1. Miejscowość LESZNO	2. Obiekt WODOCIĄGI MIEJSKIE WODOCIĄGOWA WIEŻA WODNA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Dokumentacja rysunkowa - rzut przyziemia, przekrój pionowy. Verte.
---------------------------------	---	---

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

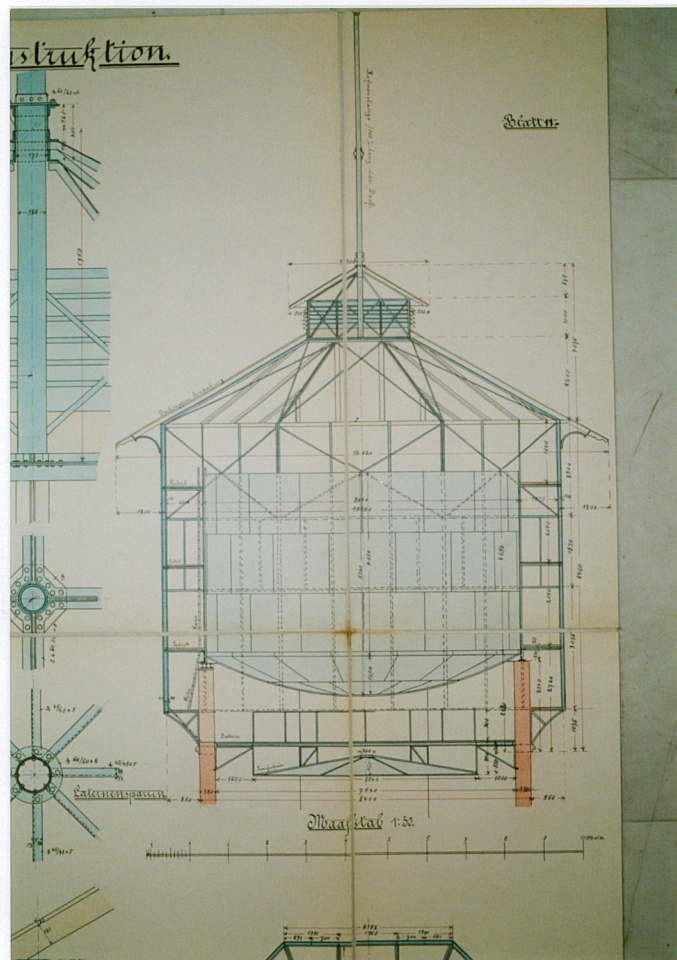
1. Miejscowość

LESZNO

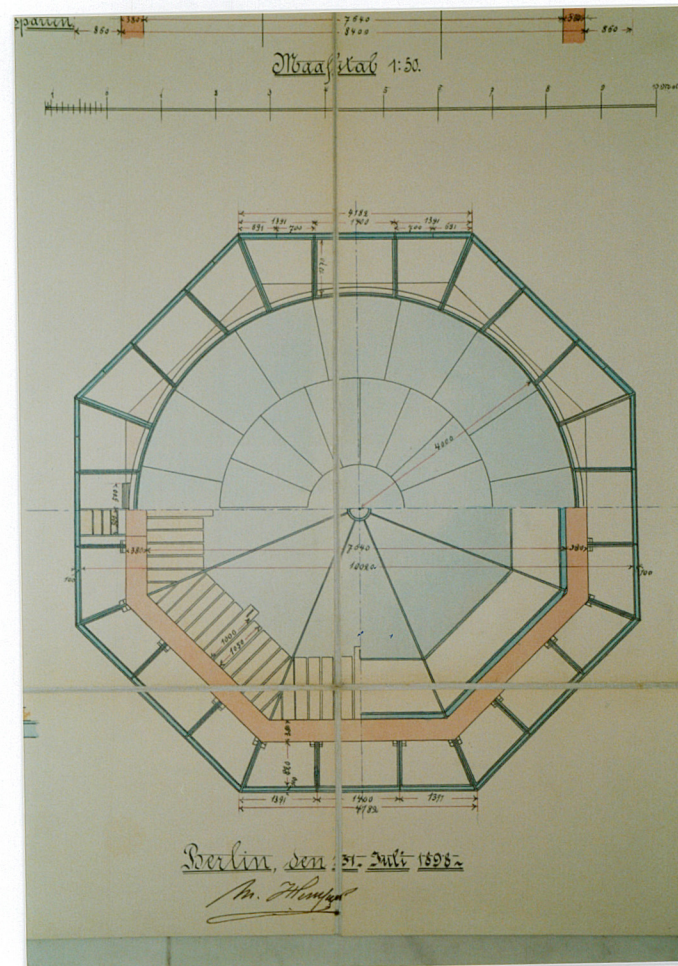
2. Obiekt **WODOCIĄGI MIEJSKIE
WODOCIĄGOWA WIEŻA
WODNA**

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
**Dokumentacja fotograficzna - przekrój podłużny i poprzeczny głowicy wieży
ciśnien wg. planu M. Hempla z 1898 r., neg. nr 1/10/3 i 1/10/2.**

1

2

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

1. Miejscowość LESZNO	2. Obiekt WODOCIĄGI MIEJSKIE WODOCIĄGOWA WIEŻA WODNA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Dokumentacja fotograficzna - wieża - elewacja. Verte.
---------------------------------	---	--

1

1. Głowica wieży, neg. nr 1/5/3.
2. Widok wieży od płd. zach., neg. nr 1/4/3.
3. Portal, nowe drzwi, neg. nr 1/4/6.
4. Oryginalne drzwi wejściowe,
neg. nr 1/5/6.
5. Okno w partii trzonu, neg. nr 1/5/4.

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

2

3

4

5

1. Miejscowość LESZNO	2. Obiekt WODOCIĄGI MIEJSKIE WODOCIĄGOWA WIEŻA WODNA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Dokumentacja fotograficzna - wieża - elewacja, studnia artezyjska. Verte.
---------------------------------	---	--

1

1. Fragment trzonu w partii przyziemia,
neg. nr 1/5/5.
2. Fragment detalu architektonicznego
głowicy, okno, neg. nr 1/5/1.
3. Pokrywa wodoszczelna studni artezyjskiej
z 1940 r., neg. nr 1/4/4.

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

2

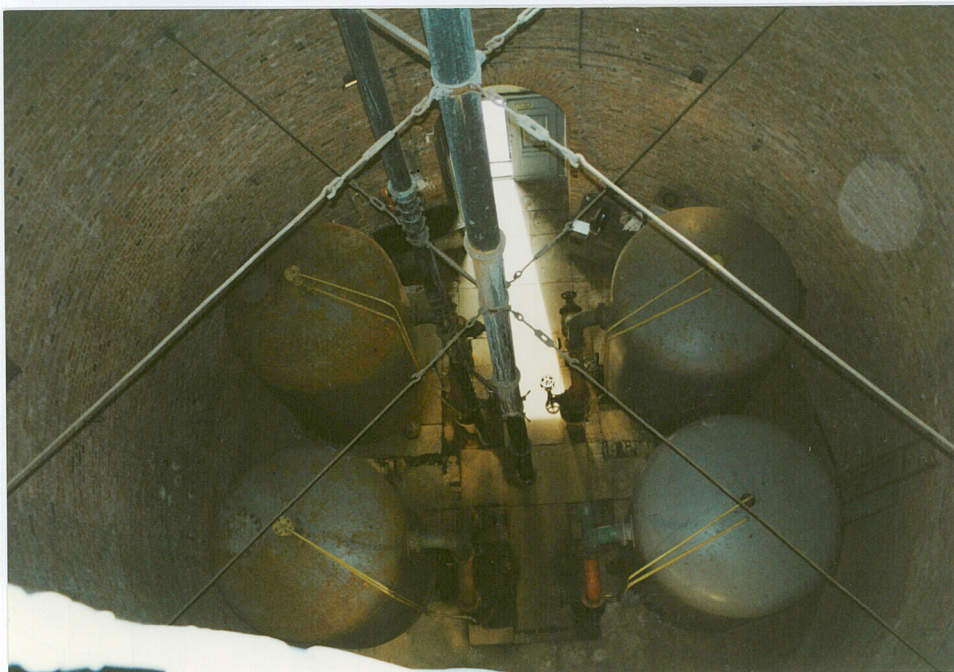
3

1. Miejscowość LESZNO	2. Obiekt WODOCIĄGI MIEJSKIE WODOCIĄGOWA WIEŻA WODNA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Dokumentacja fotograficzna - wieża - wnętrze. Verte.
---------------------------------	---	---

1

1. Widok filtrów pospiesznych w przyziemiu z góry, neg. nr 1/7/3.
2. Stacja filtrów na parterze wieży, neg. nr 1/6/1.
3. Fragment ściany trzonu z otworem okiennym, neg. nr 1/7/2.
4. Wejście na schody w przyziemiu neg. nr 1/7/1.
5. Schody kręcone do pomostu podziornikowego, neg. nr 1/6/6.

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów:

WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

2

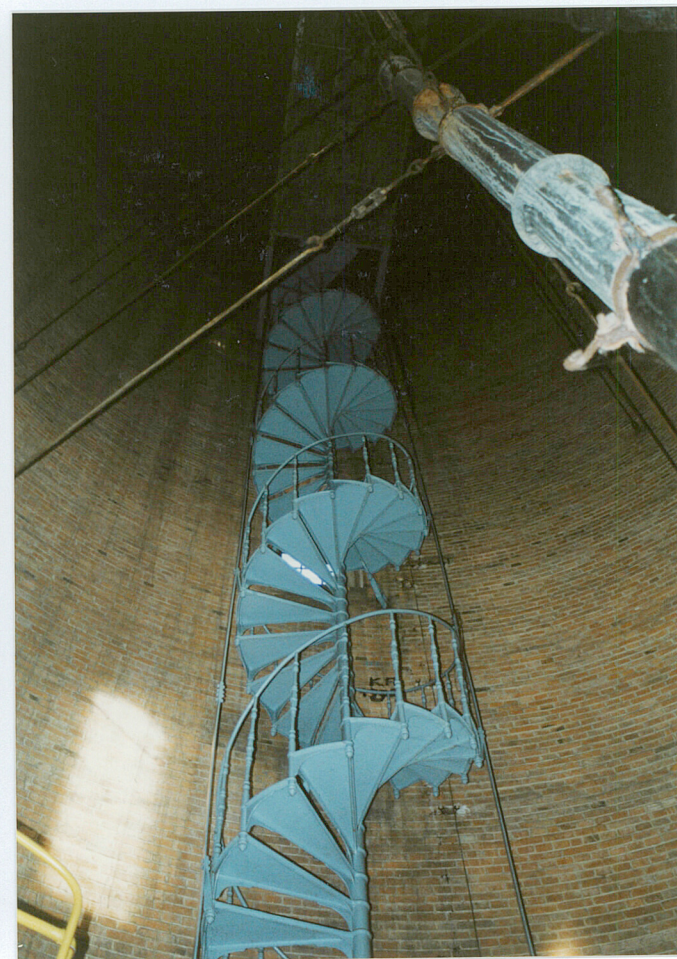

3

4

5

1. Miejscowość

LESZNO

2. Obiekt **WODOCIĄGI MIEJSKIE**
WODOCIĄGOWA WIEŻA
WODNA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna - zbiornik wieżowy. Verte.

1

2

1. Pomost podzbiornikowy, powyżej zbiornik,
neg. nr 1/7/4.
2. Balustrady pomostu, rurociągi do zbiornika,
neg. nr 1/6/2.
3. Fragment nitowań krawędzi dennej zbiornika,
poniżej łapa sadowiaca zbiornik na koronie trzonu,
neg. nr 1/6/5.
4. Właz rewizyjny do wnętrza zbiornika, neg. nr 1/6/3.
5. Górny pomost obsługowy wokół zbiornika,
neg. nr 1/6/4.

3

Wkładkę założył: Miron Urbaniak 2002 r.

Miejsce przechowywania negatywów:

WO SOZ – Delegatura w Lesznie.

